

ler, men i sine Angreb paa den nuværende Institution derude. Jeg veed ikke, hvori det ligger, om det nærmest skyldes en Kjærlighed til dette berømte Projekt, hvori det ærede Medlem har Del, som blev udarbejdet ved en Samvirken af meget forskellige Kræfter, af Kræfter fra meget forskellige Leire, og som ved sin Bygning og ved sine Resultater bærer alfor meget Præget af sin mærkværdige Fødsel og i og for sig vel maatte siges at være fuldstændig dødsdødt, eller om det skyldes en bestemt Misbilligelse af den Institution, vi nu i Diebliffet have derude i Sorø; men selv i sidste Tilfælde tror jeg, at hans Angreb er forseilet. Man kan jo vel sige, at denne Opdragelsesanstalt er i Diebliffet noget kostbarere, end den burde og kunde være, men naar Spørgsmaalet er om Bevarelse eller Tilintetgjørelse — hvilket Sidste den ærede Rigsdagsgmand taler for —, da skal jeg altid stille mig iblandt en saadan Anstalts Forvarere. Det er ikke blot, fordi jeg selv hører til denne Anstalts Disciple, men fordi jeg tror, at dette Par offentlige Opdragelsesanstalter, vi have her i Landet, have deres store Betydning; de have endogsaa ikke ringe Betydning. Der er blandt Andet en Ting, som læres paa den Slags offentlige Opdragelsesanstalter for Drengene bedre end i andre Skoler; de have nemlig en særegen Indflydelse paa Karakteren. Hvis De ville se den Række af Mænd, der ere udgaaede fra disse to store Opdragelsesanstalter, som vi have her i Landet, da ville De finde en hel Række Navne, som dog næsten alle danske Mænd, uanset hvilke Meningsforskjelligheder der ellers hersker imellem dem, se op til. Spørgsmaalet har jo for Dvrigt saa ofte været for, og jeg er overbevist om, at de Uttringer, der fremkom fra min ærede Sidemand imod denne Anstalt, paa ingen Maade finde almindelig Billigelse her i Salen og endnu mindre hos den lovgivende Magt i dens Helhed. — Det var mig heller ikke tilpas, da jeg hørte det ærede Medlem udtale sig imod botanisk Have; thi vel kjender jeg der hans Standpunkt, men, om jeg end oftere har hørt ham udtale sine Ansættelser, har jeg dog aldrig hørt ham med nogetsomhelst Held begrunde de Indfrænkninger, han anbefaler,

og navnlig forekommer det mig, at, efter hvad der nu foreligger, maatte dog en saadan nærmere Begrundelse kræves, naar man vedblivende skulde staa paa det Standpunkt, et Standpunkt, som det glæder mig idag ikke har fundet andre Talsmænd her i Salen end det ærede Medlem. Naar derimod det ærede Medlem —, der som bekendt jo særlig interesserer sig for disse Bygningsager og særlig behandler dem i Finantsudvalget — udtalte, at han var tilbøielig til at følge Ministeren med Hensyn til den Dekorations, der er forlangt til Sorø Kirke, skal jeg vel ikke, for jeg veed, om vi komme til Afstemning, udtale noget Bestemt derom, men skal kun sige, at jeg har al Grund til at tro, at Finantsudvalgets Flertal i saa Henseende maa være enigt med det ærede Medlem og vil, navnlig efter at flere Punkter, som tidligere maaske ikke have været tilstrækkelig fremdragne, nu ere blevne stærkt fremhævede, være tilbøieligt til at frasalde sin Opposition imod Ministerens Forslag og følge Ministeren ogsaa med Hensyn til dette mindre Beløb. — Hvad angaar disse 6,000 Rd. til det kongelige Theater, da kan jeg trods de Uttringer, som vi derom hørte fra det ærede Medlem, her bagved (Bojsen), ikke Andet end vedvarende finde, at dette Forslag fra Ministerens Side vel kun er en Formalitet, men ganske vist en rigtig og nødvendig Formalitet. Jeg kan ikke se Andet, thi vedtage vi ikke dette Forslag, faa de Vedkommende jo desuagtet Pengene (Winther: Nei!). De faa Pengene, saasnart de gjøre Sagen til Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse, idet Dommen da maa falde ud i samme Retning som den Dom, der allerede er affaagt (En Stemme: Hvor skulde Pengene komme fra?). Hvor Pengene skulde komme fra! Det er jo dog utvivlsomt ikke de Herrers Mening — jeg kan næsten ikke engang nævne noget Saadant, at det Resultat, Domstolene ere komne til, skulde man sidde overhørig. Der er jo ikke Spørgsmaal om Andet, end at, naar Domstolene tilkjende disse Mænd disse Beløb lige over for Statskassen, saa faa de dem, og for saa vidt er det jo en ligegyldig, men naturlig Form, at vi her vedtage Forslaget. Men ogsaa i en anden Henseende er det lige-